

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 19 września 2013 roku, skierowanym przeciwko S. C., prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w T., powód – (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 397.503,96 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 386.464,23 zł od dnia 12 września 2013 roku do dnia zapłaty i 11.039,73 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Powód wniósł o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym, wskazując, że jest w posiadaniu weksla wystawionego przez pozwanego spółce (...) SA celem zabezpieczenia należności za zakupione towary i usługi. Zgodnie z porozumieniem z dnia 21 stycznia 2013 roku zawartym pomiędzy pozwanym S. C. a spółką (...) SA na rzecz spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w P., pozwany wyraził zgodę na przeniesienie przez (...) SA na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. praw i obowiązków z umów handlowych i umów towarzyszących a wraz z nimi wszelkich zabezpieczeń, w tym między innymi weksla in blanco wraz z deklaracją wekslową z dnia 16 stycznia 2012 roku. W dniu 12 marca 2013 roku pomiędzy spółkami (...) SA a (...) sp. z o.o. zawarta została umowa sprzedaży aktywów i praw, przejęcia zobowiązań oraz powierniczego przelewu wierzytelności, obejmująca między innymi prawa wynikające z umów handlowych zawartych z pozwanym S. C.. Realizując przejęte przez powoda umowy handlowe, powód sprzedawał pozwanemu produkty naftowe, za które wystawiał faktury. Pozwany nie uregulował należności na łączną kwotę 386.464,23 zł. Powód wystawił także pozwanemu dwie noty odsetkowe na łączną kwotę 1.175,17 zł. Ponadto powód naliczył pozwanemu odsetki ustawowe od niezapłaconych faktur na kwotę 11.039,73 zł wyliczone na dzień 11 września 2013 roku. W związku z nieuregulowaniem należności powód wypełnił weksel na kwotę 397.503,96 zł. (pozew k. 2 – 4)

W dniu 8 października 2013 roku Sąd Okręgowy w Łodzi wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym. (nakaz k. 110)

Pozwany S. C. w dniu 25 października 2013 roku wniósł zarzuty od nakazu zapłaty. Zaskarżył nakaz zapłaty w całości i wniósł o oddalenie powództwa. Pozwany zarzucił nieważność zobowiązania wekslowego, podnosząc, że weksel mogła wypełnić jedynie (...) SA, brak jest indosu weksla, zaś na dzień wystawienia weksla żadne zobowiązanie pozwanego wobec cedenta oraz cesjonariusza nie istniało. Ponadto pozwany podniósł, że niepodpisane faktury nie mogły być podstawą wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym. Pozwany wniósł o zwolnienie od opłaty od zarzutów oraz o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. (zarzuty k. 115 – 117)

Postanowieniem z dnia 12 marca 2014 roku Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu. (postanowienie k. 151 – 153)

Postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2014 roku Sąd Apelacyjny w Łodzi zmienił powyższe postanowienie, w ten sposób, że zwolnił pozwanego od obowiązku uiszczenia opłaty od zarzutów. (postanowienie k. 165)

Postanowieniem z dnia 3 czerwca 2014 roku Sąd Okręgowy w Łodzi wstrzymał wykonanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym. (postanowienie k. 172, 173)

Postanowieniem z dnia 30 lipca 2014 roku Sąd Okręgowy ustanowił dla pozwanego S. C. radcę prawnego z urzędu. (postanowienie k. 301)

Postanowieniem z dnia 29 września 2014 roku Sąd Apelacyjny w Łodzi zmienił postanowienie z dnia 3 czerwca 2014 roku, w ten sposób, że oddalił wniosek pozwanego o wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym. (postanowienie k. 322)

Postanowieniem z dnia 23 listopada 2015 roku Sąd Okręgowy zawiesił postępowanie w sprawie z udziałem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. na podstawie art. 174 § 1 pkt 1 kpc i podjął postępowanie w sprawie z udziałem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na podstawie art. 180 § 1 pkt 2 kpc. (postanowienie k. 422)

Na rozprawie w dniu 23 listopada 2015 roku pełnomocnicy stron podtrzymali dotychczasowe stanowisko w sprawie. (e-protokół rozprawy k. 433, czas nagrania 02:04:22 – 02:32:29)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 stycznia 2012 roku pomiędzy (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w P. a S. C. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w T., zawarta została **umowa stacji stowarzyszeniowej** nr 5H5/ (...). Zgodnie z umową dostawca przyznał, a odbiorca przyjął uczestnictwo w (...) SA, na zasadzie wyłącznego zaopatrzenia przez dostawcę w produkty paliwowe, szczegółowo określone w umowie. Umowa w § 4 ust. 1 i 4 przewidywała między innymi, że pozwany S. C. zobowiązuje się do realizacji zakupów wyłącznie u sprzedawcy oraz że będzie realizował na stacji sprzedaż na poziomie minimum 300 ton wszystkich paliw w skali roku. (umowa wraz z załącznikiem k. 14 – 17)

W dniu zawarcia powyższej umowy S. C. wręczył (...) SA weksel własny in blanco. W deklaracji wekslowej pozwany S. C. oświadczył, iż wystawia weksel własny in blanco na zlecenie (...) SA i przekazuje weksel (...) SA na zabezpieczenie płatności należności za zakupione towary i usługi. Równocześnie upoważnił (...) SA do wypełnienia wręczonego weksla o następujące wpisy: miejsce i data wystawiania weksla, sumy wekslowej, miejsca i terminu płatności weksla. (kopia weksla k. 5, deklaracja wekslowa k. 6)

W dniu 22 kwietnia 2011 roku pozwany S. C. zawarł z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w P. **umowę o przekazywaniu faktur w formie elektronicznej** o nr (...), nazywaną umową o E- fakturę. Z chwilą podpisania umowy pozwany zaakceptował otrzymywanie e-faktur i e-dokumentów w formie elektronicznej w rozumieniu § 3 Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 2010 roku w sprawie przesyłania faktur w formie elektronicznej, zasad ich przechowywania oraz udostępniania organowi podatkowemu lub organowi kontroli skarbowej (Dz. U. nr 249 poz. 1661), w odniesieniu do należności wynikających z zakupów dokonanych przez klienta od (...) na podstawie umów zawartych pomiędzy stronami. Akceptacja klienta zachowuje ważność do momentu jej wypowiedzenia zgodnie z pkt 5.6 umowy. W pkt 2.3 umowy strony ustaliły, że umieszczenie e-faktury lub e-dokumentu na platformie (...) służącej do elektronicznej wymiany danych jest równoznaczne z przyjęciem e-faktury lub e-dokumentu przez klienta. Strony postanowiły, w pkt 2.8 umowy, że termin płatności roszczenia wskazanego w e-fakturze biegnie od daty umieszczonej w prawym górnym rogu (...), która jest datą wystawienia faktury. W dniu 25 stycznia 2013 roku pozwany podpisał oświadczenie o akceptacji faktur i dokumentów w formie elektronicznej. (umowa o e-fakturę k. 200 – 202, oświadczenie k. 65)

Również w dniu 22 kwietnia 2011 roku pozwany S. C. zawarł z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w P. **umowę o korzystanie z aplikacji e-hurt** nr E- (...). Aplikacja e-hurt umożliwiała klientowi bezpieczne wykonywanie zleconych przez niego czynności w szczególności w zakresie obsługi składanych przez klienta zamówień, a także dostęp do informacji dotyczących realizacji umów handlowych. Szczegółowe zasady korzystania z aplikacji określone zostały w załączniku do umowy – Regulaminie korzystania z aplikacji e-hurt”. Rozpoczęcie korzystania z aplikacji następowało po przydzieleniu klientowi indywidualnego numeru klienta w systemie SAP oraz po dokonaniu przez klienta pierwszego logowania do aplikacji e-hurt tj. wprowadzenia w aplikacji loginu i hasła startowego. Bezpośrednio po wprowadzeniu loginu i hasła startowego klient zobowiązany był do ustalenia własnego hasła. Klient zobowiązał się do dochowania należytej staranności w doborze osób korzystających z aplikacji e-hurt w jego imieniu bądź na jego rzecz, oświadczając, że ponosi odpowiedzialność za działania tych osób jak za własne działania i zaniechania. Pozwany wypełnił także załącznik 2 do umowy tj. zgłoszenie o nadanie uprawnień dostępu do aplikacji e-hurt (loginu i hasła). Jako osobę uprawnioną do korzystania z aplikacji wskazał jedynie siebie. (umowa k. 204, regulamin k. 205, zgłoszenie o nadanie uprawnień k. 206)

W dniu 30 października 2012 roku pozwany S. C. zawarł z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w P. **umowę na korzystanie z aplikacji do przekazywania danych związanych z planowaniem odbiorów paliw z terminali paliw** o nr S./ (...) w skrócie zwana „samoobsługą”. Umowa miała na celu podwyższenie jakości i efektywności obsługi klienta w całym procesie zakupu i odbioru paliwa w terminalach paliw, realizowane poprzez samoobsługowy system planowania odbioru paliw. Rozpoczęcie korzystania z aplikacji następowało po przydzieleniu

klientowi indywidualnego numeru klienta w systemie SAP oraz po dokonaniu przez klienta pierwszego logowania do aplikacji tj. wprowadzenia w aplikacji loginu i hasła startowego. Bezpośrednio po wprowadzeniu loginu i hasła startowego klient zobowiązany był do ustalenia własnego hasła. Klient zobowiązał się do dochowania należytej staranności w doborze osób korzystających z aplikacji w jego imieniu bądź na jego rzecz.

Powyższa aplikacja w szczególności umożliwiała klientowi za pośrednictwem internetu:

- a) utworzenie, usunięcie i edytowanie dyspozycji (ogólnej lub szczegółowej) tj. dokumentu będącego zgłoszeniem planowanego załadunku paliw przez wyszczególnionych kierowców i do wyszczególnionego pojazdu, opracowanego na podstawie zleceń, w treści których określono plan załadunku;
- b) utworzenie, usunięcie i edytowanie upoważnienia do odbioru paliw dla określonego przewoźnika;
- c) utworzenie, usunięcie i edytowanie miejsca przeznaczenia
- d) przeglądania istniejących kontaktów i zleceń w systemie SAP;
- e) przeglądanie bazy danych podstawowych kierowców, pojazdów oraz zgłoszonych miejsc przeznaczenia.

Każdy kierowca otrzymywał kartę magnetyczną z 4 cyfrowym numerem (...), zwaną kartą identyfikacyjną kierowcy, umożliwiającą odbiór paliw na terenie terminala paliw oraz identyfikację kierowcy. Posiadanie karty kierowcy było podstawowym wymogiem dokonania przez kierowcę odbioru paliw. Za pomocą karty magnetycznej zwanej kartą identyfikacyjną pojazdu identyfikowany był również pojazd, do którego następował załadunek paliwa. Karta wydawana była dla każdego pojazdu posiadającego swój indywidualny numer rejestracyjny zgłoszonego do odbioru paliw z terminali.

Szczegółowe zasady planowania odbiorów paliw za pomocą aplikacji określone zostały w treści regulaminu. Szczegółowe zasady korzystania z kart kierowcy i pojazdu określone zostały w treści regulaminu kart. Załącznikiem nr 3 do umowy była umowa o udostępnianie danych osobowych.

(umowa na korzystanie z aplikacji do przekazywania danych związanych z planowaniem odbiorów paliw z terminali paliw k. 208 – 211, załącznik nr 3 k. 212 – 213)

W dniu 21 stycznia 2013 roku pomiędzy (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w P. a S. C. zawarte zostało **porozumienie**, zgodnie z którym strony potwierdziły łączące je umowy handlowe i umowy towarzyszące oraz ustanowienie zabezpieczeń w postaci weksli in blanco. Mocą porozumienia strony zmodyfikowały wszelkie postanowienia umów handlowych i umów towarzyszących wyłączające lub ograniczające możliwość przeniesienia praw lub obowiązków (...) (...) wynikających z umów handlowych lub umów towarzyszących w ten sposób, że postanowienia te uchylono w odniesieniu do przeniesienia przez (...) (...) całości lub części praw i obowiązków na rzecz spółki pod firmą (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. KRS: (...). W § 3 pkt 1 porozumienia pozwany wyraził zgodę na przeniesienie praw i obowiązków z umów handlowych i umów towarzyszących. W § 4 ust. 1 pozwany wyraził zgodę, aby wraz z przeniesieniem praw i obowiązków z umów handlowych i towarzyszących (...) (...) wraz z nimi przeniósł na rzecz (...) wszelkie przysługujące mu zabezpieczenia. (porozumienie k. 38, 39)

W dniu 12 marca 2013 roku spółka (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w P. zawarła z poprzednikiem prawnym powoda – (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. **umowę sprzedaży aktywów i praw przejęcia zobowiązań oraz powierniczego przelewu wierzytelności**.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 i 4 (...) (...) sprzedał a (...) kupił wybrane aktywa związane z działalnością w zakresie hurtowej sprzedaży paliw obejmujące wszelkie prawa przysługujące (...) (...) z tytułu Umów Handlowych i Umów Towarzyszących, z zastrzeżeniem istniejących wierzytelności oraz związany z realizacją tych umów poufny know-how, tj. bazę danych klientów, dane dotyczące dotychczasowej współpracy w tym zaległe płatności, informacje o wolumenie dostaw, stosowanym systemie przedpłat i kredytowania, informacje o ustanowionych przez klientów

zabezpieczeniach, udokumentowane w formie elektronicznej na nośniku danych, który (...) (...) przekaże (...) w dniu przeniesienia tj. 2 kwietnia 2013 roku godz. 0:01.

Wraz z nabyciem praw wynikających z Umów Handlowych i Umów Towarzyszących (...) wstępuje z dniem przeniesienia do Umów Handlowych i Umów Towarzyszących na miejsce (...) (...), który począwszy od dnia przeniesienia zostaje zwolniony ze wszelkich zobowiązań wynikających z Umów Handlowych i Umów Towarzyszących powstałych po dniu przeniesienia – art.3 ust. 1. W ust. 3 artykułu 3 (...) (...) oświadczył, że uzyskał pisemne zgody klientów na przejście zobowiązań, o których mowa w ust 1.

Zgodnie z postanowieniami artykułu 4 (...) (...) dokonał przelewu istniejących wierzytelności na (...) zaś (...) przyjął niniejszy przelew.

W myśl art. 7 w związku ze sprzedażą na rzecz (...) wszelkich praw przysługujących (...) (...) z tytułu Umów Handlowych i Umów Towarzyszących oraz z przelewem wierzytelności, ze skutkiem na dzień przeniesienia (...) nabył również wszelkie prawa (...) (...) wynikające z zabezpieczeń ustanowionych przez klientów na poczet wykonania ich zobowiązań z Umów Handlowych i Umów Towarzyszących, według zestawienia zawartego w załączniku do umowy. W art. 7 ust. 5 strony postanowiły, że w ramach przeniesienia na (...) praw wynikających z zabezpieczeń, na (...) przechodzi w szczególności prawo do wypełnienia weksli in blanco zabezpieczających Umowy Handlowe i Umowy Towarzyszące. Wydanie przez (...) (...) na rzecz (...) weksli nastąpić miało w terminach określonych w art. 1 ust. 5. W załączniku do umowy pod poz. 1250 figurował T. S. C.)

(umowa sprzedaży aktywów i praw przejścia zobowiązań oraz powierniczego przelewu wierzytelności k. 19 – 29, wykaz klientów k. 33)

18 marca 2013 roku na adres działalności gospodarczej pozwanego doręczono zawiadomienie o przeniesieniu praw i obowiązków, w tym wierzytelności przez (...) S.A. na rzecz (...) sp. z o.o. ze skutkiem na dzień 2 kwietnia 2013 roku godz. 0:01. Pozwany został poinformowany, że we wskazanej dacie spółka (...) przejmie od (...) (...) realizację umów handlowych lub umów towarzyszących i stanie się partnerem biznesowym w odniesieniu do tych umów, które będą nadal wykonywane na dotychczasowych zasadach. (zawiadomienie k. 40, 41, dowód doręczenia k. 42)

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością przejęła z dniem 2 kwietnia 2013 roku od (...) SA wierzytelności wobec pozwanego na kwotę 376.000 zł, zostały one przez pozwanego zapłacone. (zeznania świadka A. M. e-protokół rozprawy z dnia 22 stycznia 2015 roku, czas nagrania 01:52:58 – 01:54:35, 02:17:02-02:18:12)

W wykonaniu umowy z dnia 12 marca 2013 roku, w dniu 9 kwietnia 2013 roku, (...) SA przekazał (...) spółce z o.o. dokumenty wekslowe wskazane w załączniku do protokołu z przekazania dokumentów wekslowych. Pod pozycją 1346 wymieniono dwa weksle in blanco podpisane przez S. C. w dniach 3 marca 2011 roku i 17 września 2012 roku wraz z deklaracjami wekslowymi. (protokół z przekazania dokumentów wekslowych wraz z wykazem przyjętych kontrahentów z zabezpieczeniami wekslowymi k. 192 – 199 – pozycja 1346 – k. 193 odwrót)

Pozwany nabył w spółce (...) towary o łącznej wartości 940.643,81 zł brutto. (zestawienie transakcji k. 284, zeznania świadka A. M. e-protokół rozprawy z dnia 22 stycznia 2015 roku, czas nagrania 02:19:38 – 02:21:39)

Pozwany S. C., korzystając z aplikacji „e-hurt” i „samoobsługa” składał zlecenia i dyspozycje. Aby złożyć zlecenie pozwany logował się do systemu, gdzie wybierał terminal, z którego miał nastąpić odbiór paliwa, datę ważności zlecenia, warunki płatności, sposób odbioru (odbiór własny lub powoda), odbiorcę towaru i odbiorcę faktury, gdzie pozwany wskazywał siebie – swój niepowtarzalny numer SAP (...). Zlecenie podlegało akceptacji przez pracownika powoda - opiekuna klienta. Po zaakceptowaniu zlecenia w systemie, zlecenie wyświetlało się klientowi w „samoobsłudze” i wtedy klient mógł złożyć dyspozycję dla kierowcy. Każda dyspozycja ogólna otwierana była na określony przedział czasowy, w którym możliwe było odebranie paliwa. W razie nieodebrania paliwa we wskazanym terminie zlecenie i dyspozycja automatycznie zamykały się. Pozwany odbierał paliwo pojazdami wskazanego przez siebie przewoźnika z terminalu w K.. Każda dyspozycja zawierała dane identyfikacyjne kierowców uprawnionych

do odbioru paliwa, tj. imię, nazwisko, nr dowodu osobistego, numer karty identyfikacyjnej kierowcy oraz dane identyfikacyjne pojazdów, do których ma nastąpić załadunek tj. nr rejestracyjny pojazdu, jego rodzaj oraz numer karty identyfikacyjnej pojazdu. (zeznania świadków M. B. e-protokół rozprawy k. 425 – 427, czas nagrania 00:10:38 – 00:46:29, I. K. e-protokół rozprawy k. 427 – k. 429 czas nagrania 00:47:57 - 01:14:17)

Nie ma możliwości, aby odbiór nastąpił przez niewymienionego w dyspozycji kierowcę. Procedura odbioru paliwa jest następująca: kierowca podjeżdża do czytnika – tzw. „kiosku multimedialnego”, przykładą magnetyczną kartę identyfikacyjną i jest identyfikowany, wówczas wyświetlają mu się dyspozycje z których może pobrać paliwo. Nie podpisuje żadnego dokumentu. Kiedy kierowca odbierze paliwo zgodnie z dyspozycją podjeżdża do kiosku multimedialnego, gdzie sam drukuje dowód wydania i dokumenty wyjazdowe, czyli orzeczenie laboratoryjne. Jeśli nie wydrukuje tych dokumentów, nie opuści terminala. Kierowca nie zatwierdza dowodu wydania. Po wydrukowaniu dowodu wydania, nie wykonuje już żadnych czynności, może opuścić terminal. (zeznania świadka P. Ż. e-protokół rozprawy k. 431 – 432, czas nagrania 01:42:07 – 01:55:02)

Pozwany nie zgłaszał powodowi informacji, aby ktoś w sposób nieuprawniony pozyskał jego hasła dostępowe. Nie zgłosił powodowi, że kwestionuje odbiór paliwa, jako dokonany przez osobę nieuprawnioną albo, że kwestionuje rodzaj, ilość czy jakość dostarczonego paliwa. W okresie kwiecień – maj 2013 roku w bazie w K. nie doszło do prób bezprawnego poboru paliwa przez osobę nieuprawnioną. (zeznania świadka M. W. e-protokół rozprawy z dnia 22 stycznia 2015 roku, czas nagrania 01:15:28 – 01:15:49, zeznania świadka A. M. e-protokół rozprawy z dnia 22 stycznia 2015 roku czas nagrania 02:01:00 – 02:04:44, zeznania świadka M. B. e-protokół rozprawy k. 427, czas nagrania 00:42:43 – 00:46:29, zeznania świadka I. K. e-protokół rozprawy k. 428, czas nagrania 01:00:25 -01:11:45, zeznania świadka P. Ż. e-protokół rozprawy k. 432, czas nagrania 01:55:02 – 01:56:07)

Pozwany, w szczególności, złożył zlecenia wskazane na kartach 214 – 223. (wydruki zleceń k., 214 – 223, zeznania świadka zeznania świadka I. K. e-protokół rozprawy k. 427 – 428, czas nagrania 00:47:57 – 01:13:16)

Po zaakceptowaniu powyższych zleceń, pozwany złożył dyspozycje wskazane na kartach 224 – 243. (wydruki dyspozycji k. 224 – 243, zeznania świadka E. I. e-protokół rozprawy k. 430 czas nagrania 01:28:23- 01:37:0.)

Na podstawie powyższych dyspozycji pozwanemu wydano paliwo określone szczegółowo w dowodach wydania o nr (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...). Paliwo odbierali kierowcy upoważnieni przez pozwanego tj: A. R. (x7), M. K. (x1), R. K. (x2). (wydruki dowodów wydania k. 274 – 283, zeznania świadka E. I. e-protokół rozprawy k. 430 – 431 czas nagrania 01:34:41 – 01:40:55)

Za zakupione paliwo powód wystawił pozwanemu następujące faktury Vat:

1. nr (...) z dnia 21 maja 2013 roku na kwotę 61.321,97 zł brutto – zaakceptowana i przeczytana przez pozwanego 21 maja 2013 roku;
2. nr (...) z dnia 24 maja 2013 roku na kwotę 25.419,46 zł brutto - - zaakceptowana i przeczytana przez pozwanego 24 maja 2013 roku;
3. nr (...) z dnia 27 maja 2013 roku na kwotę 43.408,22 zł brutto – zaakceptowana i przeczytana przez pozwanego 27 maja 2013 roku;
4. nr (...) z dnia 31 maja 2013 roku na kwotę 15.169,13 zł brutto – zaakceptowana i przeczytana przez pozwanego 31 maja 2013 roku;
5. nr (...) z dnia 5 czerwca 2013 roku na kwotę 56.203,30 zł brutto – zaakceptowana i przeczytana przez pozwanego 6 czerwca 2013 roku;
6. nr (...) z dnia 10 czerwca 2013 roku na kwotę 35.355,24 zł brutto – zaakceptowana i przeczytana przez pozwanego 11 czerwca 2013 roku;

7. nr (...) z dnia 10 czerwca 2013 roku na kwotę 25.873,12 zł brutto – zaakceptowana i przeczytana przez pozwanego 10 czerwca 2013 roku;

8. nr (...) z dnia 12 czerwca 2013 roku na kwotę 21.855,73 zł brutto – zaakceptowana i przeczytana przez pozwanego 12 czerwca 2013 roku;

9. nr (...) z dnia 13 czerwca 2013 roku na kwotę 23.132,38 zł brutto – zaakceptowana i przeczytana przez pozwanego 15 czerwca 2013 roku;

10. nr (...) z dnia 20 czerwca 2013 roku na kwotę 78.725,68 zł brutto – zaakceptowana i przeczytana przez pozwanego 20 czerwca 2013 roku.

(wydruki faktur wraz z wydrukami dowodów ich akceptacji k. 43 – 66, także k. 246 – 273, zeznania świadka M. B. e-protokół rozprawy k. 425, 426 czas nagrania 00:17:03 – 00:28:18).

W dniu 13 czerwca 2013 roku powód wystawił pozwanemu notę odsetkową nr (...) na kwotę 513,26 zł tytułem odsetek ustawowych należnych na dzień 31 maja 2013 roku od niezapłaconych w terminie faktur, wskazanych szczegółowo w załączonym wykazie. W dniu 4 lipca 2013 roku powód wystawił pozwanemu kolejną notę odsetkową nr (...) na kwotę 661,91 zł, tytułem odsetek ustawowych należnych na dzień 30 czerwca 2013 roku od niezapłaconych w terminie faktur, wskazanych szczegółowo w załączonym wykazie. (noty odsetkowe k. 78 – 81)

W dniu 3 lipca 2013 roku powód wystosował do pozwanego wezwanie do zapłaty kwoty 202.035,34 zł w terminie 7 dni od daty wezwania. Wezwanie zostało nadane listem poleconym. (wezwanie do zapłaty k. 82, 83, dowód nadania k. 84, 85)

W dniu 18 lipca 2013 roku wystosował do pozwanego wezwanie do zapłaty kwoty 184.942,15 zł w terminie 7 dni od daty wezwania. Wezwanie zostało nadane listem poleconym. (wezwanie do zapłaty k. 86, dowód nadania k. 87, 88)

Powtórne wezwanie do zapłaty kwoty 202.035,34 zł powód skierował do pozwanego w dniu 18 lipca 2013 roku. (powtórne wezwanie do zapłaty k. 89, 90, dowód nadania k. 91, 92)

Pismem z dnia 7 sierpnia 2013 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 661,91 zł. (wezwanie do zapłaty k. 93, dowód nadania k. 94)

Powtórne wezwanie do zapłaty kwoty 184.942,15 zł powód skierował do pozwanego w dniu 7 sierpnia 2013 roku. (powtórne wezwanie do zapłaty k. 95, dowód nadania k. 96)

Ostatecznym wezwaniem do zapłaty, nadanym listem poleconym w dniu 12 sierpnia 2013 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 202.035,34 zł w terminie 7 dni od daty wezwania. (wezwanie do zapłaty k. 97, 98, dowód nadania k. 99)

W dniu 29 sierpnia 2013 roku powód wystosował do pozwanego wezwanie do wykupu weksla. W piśmie tym powód zawiadomił pozwanego o wypełnieniu weksla niepełnego wystawionego przez pozwanego S. C. celem zabezpieczenia należności za zakupione towary i usługi. poinformowano pozwanego, że w związku z tym, że nie zapłacił za zakupione od powodowej spółki towary, wypełniony został weksel na kwotę 397.503,96 zł z terminem płatności na dzień 11 września 2013 rok. Upředzono powoda o możliwości dochodzenia roszczeń przed sądem. Jednocześnie poinformowano, że w dniu płatności weksla tj. 11 września 2013 roku pozwany ma możliwość zapoznania się z oryginałem wypełnionego weksla w siedzibie (...) sp. z o.o. w P.. Wezwanie powyższe doręczono pozwanemu w dniu 2 września 2013 roku. (wezwanie do wykupu weksla k. 100 – 102, dowód doręczenia k. 103)

Pozwany nie zapłacił kwoty 397.503,96 zł. (okoliczności bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane dowody z dokumentów i źródeł osobowych, które ocenił jako w pełni wiarygodne.

W szczególności wskazać należy, iż pozwany nie przeczył, że podpisał weksel in blanco, zgłaszał jedynie zarzuty dotyczące jego nieprawidłowego, zdaniem pozwanego, wypełnienia.

Po wtóre podkreślenia wymaga, iż załączone wydruki z aplikacji służącej do elektronicznej obsługi klientów, poparte zeznaniami świadków, zdaniem Sądu wystarczająco wykazują fakt zakupu paliwa przez pozwanego w powodowej spółce. A zatem zgodnie z art. 6 kc, strona powodowa spełniła spoczywający na niej ciężar dowodu w tym zakresie. Pozwany zaprzeczał twierdzeniom powoda o zakupie paliw i twierdził, że świadkowie zeznają jedynie na okoliczność dokumentów prywatnych wygenerowanych przez nich samych. Jednocześnie jednak nie przedstawił żadnych dowodów przeczących twierdzeniom powoda i proponowanym przez niego dowodom. W ocenie Sądu okoliczność nabycia paliwa została przez pozwanego wykazana niezwykle rzetelnie. Obowiązujący w powodowej spółce system dokonywania zamówień i identyfikacji odbiorcy paliw pozwala na ustalenie ponad wszelką wątpliwość w jakiej dacie, jaka ilość paliwa i komu została wydana. Nie ma przy tym możliwości, aby paliwo odebrała osoba nieuprawniona. Sąd nie ma wątpliwości, że to pozwany logując się do systemu, do którego dostęp miał tylko on, dokonał zamówienia określonej ilości paliw, które następnie odebrane zostały w terminalu przez upoważnionych przez pozwanego kierowców. Z tych względów twierdzenia pozwanego, iż przeczy on nabyciu towaru, uznać należało za gołosłowne.

Dowód z przesłuchania pozwanego w charakterze strony został pominięty z uwagi na jego nieusprawiedliwione niestawiennictwo na rozprawie (protokół k. 433)

Zeznań świadków J. J., częściowo M. W. i A. M. Sąd nie wziął pod uwagę jako niewnoszących niczego istotnego do rozstrzygnięcia sprawy. Świadkowie zeznawali na okoliczność umów łączących strony, na którą to okoliczność wystarczające są dowody z dokumentów, jak również na okoliczność udzielenia pozwanemu limitu kredytu kupieckiego w wysokości 300.000 zł, zadłużenia pozwanego, nieskorzystania przez pozwanego z systemu naprawczego, rozmów toczących się między stronami w sprawie spłaty zadłużenia i ustanowienia przez pozwanego dodatkowych zabezpieczeń, do czego w efekcie nie doszło. Powyższe okoliczności nie mają zasadniczego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, pomocniczo jedynie pozwalały ocenić wiarygodność twierdzeń pozwanego.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było w pełni zasadne, co, na podstawie art. 496 kpc, skutkowało utrzymaniem w całości w mocy nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym.

W pierwszej kolejności rozważyć należało zasadność podnoszonych zarzutów tyczący się prawidłowości wypełnienia weksla. Pozwany zarzucił nieważność zobowiązania wekslowego, podnosząc, że weksel mogła wypełnić jedynie (...) SA, brak jest indosu weksla, zaś na dzień wystawienia weksla żadne zobowiązanie pozwanego wobec cedenta oraz cesjonariusza nie istniało.

Odnosząc się do powyższych zarzutów w pierwszej kolejności wskazać należy, iż zgodnie z utrwalonymi już poglądami komentatorów i orzecznictwa weksel in blanco wraz z uprawnieniem do uzupełnienia można przenieść w drodze przelewu, chyba że co innego wynika z treści upoważnienia do uzupełnienia. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 września 2006 r. w sprawie I CSK 130/06 publ. OSNC 2007/6/93, program LEX poz. 224583)

Jak wskazał w powołanym wyroku Sąd Najwyższy, nieodzowną w świetle art. 10 prawa wekslowego przesłanką uznania niezupełnego dokumentu za weksel in blanco jest udzielenie odbiorcy tego dokumentu upoważnienia do jego uzupełnienia. Przyjmuje się, że z chwilą wręczenia weksla in blanco między wręczającym, który złożył podpis w zamiarze zaciągnięcia zobowiązania wekslowego, a odbiorcą dochodzi, zgodnie z uchwałą składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 1995 r., III CZP 66/95 (OSNCP 1995, nr 12, poz. 168), do zawarcia umowy

skierowanej na powstanie zobowiązania wekslowego. Zobowiązanie to i odpowiadająca mu wierzytelność powstają jednak dopiero po uzupełnieniu weksla in blanco zgodnie z udzielonym upoważnieniem.

W tym miejscu podkreślić należy, iż pozwany S. C. w dniu 21 stycznia 2013 roku podpisał z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w P. umowę nazwaną „porozumieniem”. Zgodnie tą umową strony potwierdziły łączące je umowy handlowe i umowy towarzyszące oraz ustanowienie zabezpieczeń w postaci weksli in blanco. Mocą porozumienia strony zmodyfikowały wszelkie postanowienia umów handlowych i umów towarzyszących wyłączające lub ograniczające możliwość przeniesienia praw lub obowiązków (...) (...) wynikających z umów handlowych lub umów towarzyszących w ten sposób, że postanowienia te uchylono w odniesieniu do przeniesienia przez (...) (...) całości lub części praw i obowiązków na rzecz spółki pod firmą (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. KRS: (...).

W § 4 ust. 1 pozwany wyraził zgodę, aby wraz z przeniesieniem praw i obowiązków z umów handlowych i towarzyszących (...) (...) **wraz z nimi przeniósł na rzecz (...) wszelkie przysługujące mu zabezpieczenia.**

A zatem w przedmiotowej sprawie nie chodzi o przeniesienie istniejącej już wierzytelności (...) (...) zabezpieczonej wekslem, lecz na sukcesję przez (...) ogółu praw i obowiązków wynikających z umów handlowych i umów towarzyszących wraz z udzielonymi zabezpieczeniami. Pozwany wyraził zatem zgodę na to, aby w miejsce (...) (...) jako strona obowiązujących umów wstąpiła (...) sp. z o.o. Oznacza to, że udzielił zabezpieczenia na mające powstać w przyszłości wierzytelności i upoważnił spółkę (...) do wypełnienia weksla in blanco. K. wierzyciel wekslowy dysponuje uprawnieniem do wypełnienia weksla zgodnie z treścią porozumienia wekslowego, które nabył wraz z prawami wynikającymi z weksla in blanco.

Szeroko do podniesionych w zarzutach od nakazu zapłaty argumentów, odniosła się strona powodowa w odpowiedzi na zarzuty (k. 186 – 188 odwrót). Wywody powoda w pełni, zdaniem Sądu, zasługują na akceptację, a ich przytaczanie wydaje się zbędne.

Podkreślić należy, iż do wezwania do wykupu weksla powód załączył rzetelne wyliczenie należności głównej i odsetek, z wykazem niezapłaconych faktur, ilością dni opóźnienia i wartością odsetek.

Pozwany, wezwany do wykupu weksla, nie uczynił zadość wezwaniu i nie zapłacił kwoty 397.503,96 zł.

Ponadto wskazać należy, iż po wniesieniu zarzutów od nakazu zapłaty, wydanego na podstawie weksla gwarancyjnego, spór z płaszczyzny stosunku prawa wekslowego przenosi się na ogólną płaszczyznę stosunku prawa cywilnego. Strony mogą zatem powoływać się na podstawy faktyczne i prawne wynikające z łączącego je stosunku prawnego, który jest źródłem dochodzonego przez powoda roszczenia cywilnoprawnego, nawet jeśli okaże się, że roszczenie wekslowe nie istnieje (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 1997 roku w sprawie I CKN 48/97, publ. OSNC 1997/9/124, LEX poz. 30152)

Strony łączyła umowa dostawy. Zgodnie z art. 605 kc przez umowę dostawy dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz do ich dostarczania częściami albo periodycznie, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny.

Jak wskazano powyżej, powód w sposób niewątpliwy wykazał, że pozwany odebrał paliwa o łącznej wartości 386.464,23 zł. Z uwagi na nieterminowe płatności powód wystawił pozwanemu dwie noty odsetkowe na kwoty 513,26 zł i 661,91 zł, a ponadto naliczył odsetki ustawowe wymagalne na dzień wypełnienia weksla w wysokości 9.864,56 zł.

Pozwany, poza gołosłownym zaprzeczaniem, że nie odebrał paliwa, nie przedstawił żadnych twierdzeń bądź zarzutów mogących podważyć istnienie należności bądź kwestionujących jej wysokość.

O odsetkach ustawowych należnych od kwot 386.464,23 zł i 11.039,73 zł Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc oraz art. 482 § 1 kc.

Wobec powyższego, na podstawie art. 496 kpc, należało utrzymać nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym w dniu 8 października 2013 roku w całości w mocy.

O przyznaniu pełnomocnikowi pozwanego z urzędu nieopłaconych kosztów pomocy prawnej Sąd orzekł na podstawie § 19, § 20 w zw. § 6 pkt 7 i § 2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 j.t.).

Z:

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.

28 grudnia 2015 roku